

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010050
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6718010050.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného K. N., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 28. septembra 2021 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/11/2018 zo dňa 29.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/11/2018 zo dňa 29.06.2020 bol obžalovaný K. N. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11.03.2017 v čase o 17.00 h v meste U., okres U. na Ul. N. A. XX, pred zimným štadiónom H. U. zozadu od chrbta fyzicky napadol X.. W. U., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že k nemu pristúpil a keď sa nachádzal pred zaparkovaným autobusom najprv naňho verbálne útočil, vulgárne sa vyjadroval na jeho adresu s tým, že mu prijebie, že je pojebaný luterán, v dôsledku čoho X.. W. U. vyzval K. N., aby problém neriešili pred deťmi, aby išli za roh, kde začal K. N. do neho zozadu kopat' a následne na neho odzadu skočil, chytil ho prstami zozadu za krk a súčasne ho udieral do hlavy na pravej strane tvárovej časti do oblasti oka, úst a pravého ucha, pričom útočil pokiaľ X.. W. U. nepadol na zem, kde v dôsledku útoku mu tiekla krv z úst, ucha aj nosa a pri páde počas útoku K. N. došlo k zlomenine kosti v lakti ľavej ruky, čím X.. W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. C. X spôsobil zranenia a to otras mozgu, pomliaždenie očnej gule, tkanív očnice, spojkové krvácanie a zlomeninu korunového výbežku lakťovej kosti, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia najmenej 41 dní.

Za to okresný súd podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 41 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom výkon trestu mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- X.. W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., C. 1 škodu vo výške 1.943,- eur,
- I. poisťovňa, pobočka Zvolen, Š. K. 52, IČO: 30 807 484 škodu vo výške 760,40 eur,
- U. A. E. cirkvi augsburského vyznania na I., IČO: 31 933 475, so sídlom Zvolen, Nám. SNP 5 škodu vo výške 72,76 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný K. N., a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný požiadal krajský súd, aby

zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne navrhol, aby krajský súd po zrušení veci rozhodol sám tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí s poukazom na ustanovenie § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom, s poukazom na § 25 Tr. zák., keďže podľa obhajoby ide o konanie v nutnej obrane.

Súdu prvého stupňa vytyka, že tento nevykonal všetky ním navrhované dôkazy a rozhodol predčasne, že tento nezistil riadnym spôsobom skutkový stav a z takto nesprávne zisteného skutkového stavu potom nemohol vyvodiť správne právne závery. Vykonané dôkazy prvostupňový súd evidentne vyhodnotil v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný žalovaný skutok popieral už v prípravnom konaní a na tomto stanovisku zotrval aj na hlavnom pojednávaní. Poškodeného neudrel, len jedenkrát, a to z toho dôvodu, že tento ho škrtil a udel ho iba preto, aby od tohto škrtenia upustil. Rozhodne poprel, že by poškodeného do tváre resp. hlavy udel rukami viackrát a taktiež nedošlo z jeho strany k žiadnemu kopaniu do poškodeného. Poškodený bol v tom čase pod vplyvom alkoholu a ku konfliktu došlo z dôvodu, že tento sa počas hokejového zájazdu správal nevhodne voči jeho synovi. Poškodený po incidente odišiel z hokejového štadióna na vlastnom vozidle.

Ďalej obžalovaný poukázal na pracovné zaradenie poškodeného, ktorý nemá stanovenú žiadnu pracovnú dobu, pričom súd sa v odôvodnení rozsudku nedostatočne vysporiadal s obmedzeniami poškodeného v pracovnom i osobnom živote. Tak isto súd nedostatočne vyhodnotil porušovanie liečebného režimu poškodeným, ktorý počas práceneschopnosti bol s mladistvým synom na hokejovom turnaji v Detve, čo je svedecky preukázané. Ďalej v závere odvolania obžalovaný poukázal na znalecký posudok MUDr. S., z ktorého vyplynulo podľa názoru obžalovaného, že u poškodeného nebol preukázaný otras mozgu, jeho stav si nevyžadoval hospitalizáciu, pacient porušoval liečebný režim a dominantné zranenie, teda zranenie lakťa poškodeného nebolo v prepúšťacej správe. Výpoveď poškodeného obžalovaný považuje za nevierohodnú, s poukazom na jeho podnaperosť. Vo veci v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní navrhol vykonať rekonštrukciu resp. previerku výpovedí na mieste svedkov Z., keďže podľa obhajoby títo svedkovia z reštaurácie zimného štadióna nemohli sledovať priebeh skutku tak, ako to popisali. V závere odvolania obhajoba hodnotila svedecké výpovede svedkov F., svedkyne D., manželky obžalovaného K. K. N., svedka K. C. a svedka S. F.. V tejto súvislosti vzhľadom na ich hodnotenie dôkazov dospela obhajoba k záveru, že okresný súd rozhodol predčasne, keď nevykonal všetky obhajobou navrhnuté dôkazy. Z uvedeného potom navrhla, keďže vo veci sú dôvodné pochybnosti, aplikáciu zásady „in dubio pro reo“ a na základe nej aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v petite odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Vo vzťahu k výroku o náhrade škody nemal žiadne námietky.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriavajú písomných dôvodoch ich odvolania, výhrada obhajoby je vo vzťahu ku konaniu prvostupňového súdu, že nevykonal dôkazy, ktoré navrhovala, najmä previerku výpovede svedkov na mieste. Preto obhajca požiadal odvolací súd, aby rozhodol tak, ako je uvedené v petite ich odvolania.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle §317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. N. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj dostatočne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčoval poškodený X. W. U., ktorý opísal priebeh skutku, aj okolnosti, za ktorých na neho obžalovaný K. N. zaútočil. Po tom, čo vystúpil z autobusu, pristúpil k nemu obžalovaný a povedal mu, že mu „prijebé“,

že je „prijebaný luterán“, pričom sa na neho zahnal. Preto odišli za roh, aby to vyriešili, poškodený nechcel, aby to videli deti. Jednoznačne uviedol, že obžalovaný ho udieral viackrát päťami, prevažnú časť zranení mal na pravej strane tváre. Nevedel, ako sa dostal na zem, až na zemi sa prebral, obžalovaný pritom nebol. Po útoku bol od krvi, preto sa vo vnútri štadióna poumýval. Doma ho bolela hlava, preto odišiel na ošetrenie na pohotovosť, kde ho aj hneď hospitalizovali.

Obžalovaný naproti tomu dňa 24.09.2018 na hlavnom pojednávaní uviedol svoju verziu priebehu skutku, s tým, že pri múriku a tujách sa začali vzájomne škrtiť. Následne ho udrel pravou rukou do oblasti tváre, asi to bolo päťou do ľavej oblasti tváre, nevedel to už bližšie špecifikovať. Potom poškodeného videl vo vnútri štadióna, všimol si na ňom, že mal červené oko, krv na ňom nevidel. Z poškodeného v čase konfliktu cítil alkohol a povedali mu to aj viacerí rodičia.

Výpovedi poškodeného zodpovedala aj výpoveď svedka N. Z., ktorý videl, ako sa obžalovaný a poškodený strkajú, pričom poškodeného obžalovaný strkal smerom k múru pri tujách a poškodený sa tomuto snažil zabrániť. Pri múre sa poškodený zvalil na zem, následne už len cez diery videl, ako obžalovaný je nad ležiacim poškodeným a udieral ho päťami a aj ho kopal. V šatni svedok videl, že poškodený mal výrazne spuchnuté okolie pravého oka a mal ho červené. Z nosa mu tiekla krv a nejakou servítkou si nos utieral. Svedok zotrval na svojom tvrdení, že videl obžalovaného minimálne jedenkrát kopnúť, a to vtedy, keď bol poškodený na zemi. Svedok vtedy stál pri okne, v múriku boli diery, preto bol dobrý výhľad.

V prospech poškodeného svedčila aj výpoveď svedka K. F., ktorý potvrdil, že za poškodeným prišiel k autobusu obžalovaný, začali sa rozprávať. Nevenoval im pozornosť, až keď na neho zakričal svedok C. a ukázal smerom k múriku. Videl odtiaľ vyjsť poškodeného a obžalovaného, poškodený si držal vreckovku na tvári a videl na jeho tvári aj krv.

Skutočnosť, že poškodený mal oko hneď podliate potvrdila aj svedkyňa S. D., ktorá dodala, že prvý útok na poškodeného sa odohral pri autobuse a potom obaja odišli od nich ešte ďalej. Vedela, že pán U. (poškodený) bol následne na ošetrení.

Svedok K. C. tiež potvrdil, že videl, ako pán N. (obžalovaný) držal pána U. (poškodeného) oboma rukami za vrchnú časť tela, iné medzi nimi nevidel. Keď vyšli obaja odtiaľ, na pánovi N. si nevšimol žiadne zranenia a pán Žilinčík si držal tvár. Už si nepamätal, či videl krv, ale žiadny z nich sa mu vtedy nezdal vážne zranený.

V konečnom dôsledku z výpovede svedka S. F. vyplynulo, že samotný incident nevidel, ale na poškodenom si všimol, že držal vreckovku na tvári a nevie, či mal nejaké zranenie na oku. Poškodeného sa pýtal, čo sa stalo, ten mu však odpovedal, že nič. Pokiaľ ide o alkohol, svedok uviedol, že vie, že na obede si objednal pivo, lebo sedel vedľa neho. Zdá sa mu, že tam vypil jedno pivo. Práve po vypití tohto piva sa odohral predmetný incident.

Výpovedi poškodeného korešpondovali aj závery súdnych znalcov, a to MUDr. K. S. a MUDr. K. D., ktorí vypracovali znalecké posudky ohľadne zranení poškodeného a vzniku mechanizmu týchto zranení. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení, ktoré utrpel poškodený, obaja znalci sa zhodli v tom, že tento s najväčšou pravdepodobnosťou zodpovedá opisu skutkového deja podľa poškodeného. Dobu liečby stanovil súdny znalec MUDr. K. D. do 41 dní, túto považoval za primeranú vzhľadom k zlomenine kostí v lakti ľavej ruky.

Hospitalizáciu poškodeného v Nemocnici Zvolen, a.s. od 11.03.2017 do 14.03.2017 a liečebný postup mal súd preukázaný aj z lekárskejších správ zadovážených v spisovom materiály.

Vzhľadom na zistený skutkový stav potom správne prvostupňový súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keďže inému úmyselne ublížil na zdraví a na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného.

V tejto súvislosti ani odvolací súd nemohol prihliadnuť na obhajobu obžalovaného, že v jeho konaní ide o konanie v nutnej obrane, keďže ten, kto incident vyprovokuje a fyzicky útočí na inú osobu, nemôže sa

zároveň odvolávať na to, že koná v nutnej obrane. Z výpovedí samotného poškodeného, ako aj svedkov Q. F. a K. F. jednoznačne vyplynulo, že ako prvý prišiel za poškodeným obžalovaný, ktorý vyprovokoval celý incident s odôvodnením, že poškodený sa mal nevhodne správať voči jeho synovi. Krajský súd neuveril ani tvrdeniu obžalovaného, že poškodeného mal udrieť len jedenkrát, a to iba kvôli tomu, že ho škrtil. Toto tvrdenie obžalovaného nie je v súlade s vykonanými dôkazmi. Kopanie obžalovaného do poškodeného totiž potvrdil svedok N. Z., ktorý jednoznačne uviedol, že videl minimálne jeden kop, a to vtedy, keď bol poškodený na zemi. Svedok stál pri okne a mal dobré výhľadové podmienky.

Odvolací súd nemohol vyhodnotiť ako relevantnú ani námietku obhajoby, že sa súd nedostatočne vysporiadal s obmedzeniami v pracovnom i osobnom živote a nedostatočne vyhodnotil tiež liečebný režim poškodeného. V tomto prípade je nutné konštatovať, že konanie obžalovaného bolo prekvalifikované z ustanovenia § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., teda že týmto konaním mal obžalovaný spôsobiť obžalovanému ťažkú ujmu, na konanie podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., teda že obžalovaný ublížil poškodenému na zdraví. Z uvedeného dôvodu bolo irelevantné bližšie skúmať podmienky, za akých sa liečil poškodený. Tak isto pokiaľ ide o námietku obžalovaného vo vzťahu k znaleckému posudku MUDr. S., že u poškodeného nebol preukázaný otras mozgu a jeho stav si nevyžadoval hospitalizáciu, je z hľadiska aplikovanej právnej kvalifikácie irelevantné. V konečnom dôsledku ani námietka obžalovaného vo vzťahu k nevierohodnosti svedka poškodeného z dôvodu jeho podnapitosti je tak isto nepodstatná vzhľadom k množstvu alkoholu, ktoré poškodený požil. V konečnom dôsledku ani krajský súd nevidel dôvod na použitie zásady „in dubio pro reo“, keďže v tomto prípade nevidel dôvodné pochybnosti, ktoré by mohli byť pričítané v prospech obžalovaného, keďže jeho zavinenie bolo bez pochyby preukázané zadováženými dôkazmi. Pokiaľ ide o návrh obhajoby na doplnenie dokazovania, predovšetkým rekonštrukciu resp. previerku výpovede na mieste svedkov Z., ani odvolací súd túto požiadavku nevyhodnotil ako opodstatnenú, keďže svedok N. Z. riadne vysvetlil, za akých podmienok sa pozeral na konflikt obžalovaného s poškodeným a jednoznačne zotrval na tom, čo videl. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom odvolací súd vyhodnotil obhajobu obžalovaného ako účelovú, ktorá ho mala zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona bol povinný prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život, naproti tomu zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., a to spáchanie viacerých trestných činov. Z uvedeného dôvodu pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uložil obžalovanému primeraný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom výkon trestu obžalovanému podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Takto uložený trest prvostupňový súd uložil aj s prihliadnutím na následok, ktorý obžalovaný spôsobil. Uložený trest odvolací súd považuje za primeraný a zákonný, ktorý zodpovedá podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu a súčasne splní účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

V neposlednej rade krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, ktorý v napadnutom rozsudku riadne odôvodnil, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, keďže uplatnené nároky na náhradu škody prvostupňový súd mal riadne preukázané a tieto boli aj riadne uplatnené v trestnom konaní. Z uvedeného dôvodu potom okresný súd mohol rozhodnúť o ich priznaní v plnom rozsahu.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.